

BŮH OTEC povolává své syny!

Květen 2000

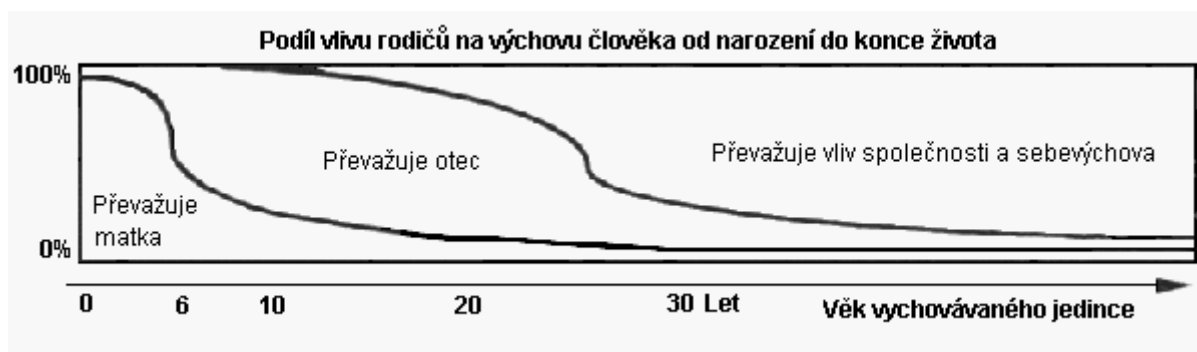
Čas se naplnil, přichází změna! Slyšte!

Víte, proč Ježíš hovořil jen o svém *nebeském Otci* a nikoli o své *nebeské Matce*?

Bylo to snad proto, že ženy jsou považovány za méně hodnotné než muži? Ne, proto ne. Důvod byl jiný a stojí za prozkoumání! Vždyť člověk byl stvořen k Božímu obrazu a lidská rodina je proto také obrazem Boží rodiny.

Jaká je vlastně výchovná role rodičů?

Výchova dítěte je přibližně do šesti let převážně záležitostí matky. Od tohoto věku do zhruba deseti let ustupuje vliv matky ve prospěch výchovného vlivu otce. Od této doby až do dospělosti už dominuje ve výchově otec. Tato zákonitost je obecně známa a i dnes je odborníky doporučována. Graficky lze míru výchovného vlivu znázornit takto:

Problém předání výchovy otci

Lidské matky mají velké problémy s uvolňováním svého vlivu na své dítě. Velmi často se snaží využít tohoto svého vlivu k jeho intenzivnímu ovlivňování v mnohem pozdějším věku a dokonce i v dospělosti.

Bylo tomu tak i u Božího Syna Ježíše. Se stejnou zkušeností se setkal Ježíš, když zjistil, že jeho matka Marie se pokouší ovlivňovat jeho rozhodování i po dospění. Připomeňte si jeho "podivné" chování k matce, když ho upozornila na jednu skutečnost:

JAN 2:3 Když došlo víno, řekla Ježíšovi jeho matka: Nemají víno.

Poznámka matky byla navenek zcela normální a nijak nevybočovala z běžné konverzace. Ve skutečnosti však zdaleka nebyla tak nevinná, jak by se to na první pohled mohlo jevit. Ježíš to poznal a reagoval dost příkře:

JAN 2:4 Ale Ježíš jí řekl: Co s tebou mám společného, ženo? Má hodina ještě nepřišla.

Jako by ji vůbec neznal! Nenazval ji ani matkou! Byl Ježíš ke své tělesné matce nezdvořilý? Ježíš cítil, že vliv matky na něj působí a že se mu brání jen těžko - ostatně i přes své zdůvodnění nakonec matce stejně vyhověl! Spíše se zeptejme: Měl jinou možnost dát velmi důrazně najevo, že je už dospělým a že ona nadále nesmí vystupovat vůči němu s autoritou vychovatele? Pro něj nyní byla z právního hlediska jen dospělou ženou, ke které se jinak jistě choval s úctou jako ke kterémukoli jinému člověku. Příkrost jeho reakce jen dokazuje, jak těžce se z citového vlivu matky osvobozoval.

Ježíšova duchovní matka

Kdo byla tato matka? Existovala vůbec? Vždyť o ní Ježíš nemluvil! Byla to jeho lidská matka Marie, jak říkají tradiční křesťanské církve?

Touto matkou musela být "žena" jeho *nebeského Otce*. Měl podle Písma jeho *nebeský Otec* "ženu"? Ano, měl. A dokonce o ní často mluvil; na příklad:

IZ. 49:21 V srdci si řekneš: "Kdo mi zplodil tyto syny? Byla jsem bez dětí, bez manžela, přestěhovaná a zapuzená. Kdo je vychoval? Zůstala jsem zcela sama, kde se tito vzali?"

IZ. 50:1 Toto praví Hospodin: Kde je rozlukový lístek vaší matky, jímž jsem ji vyhostil? Anebo je tu někdo z mých věřitelů, jemuž jsem vás prodal? Hle, byli jste prodáni svou vlastní vinou, vaše matka byla vyhoštěna jen pro vaše nevěrnosti.

IZ. 54:5 Tvým manželem je přece ten, jenž tě učinil, jeho jméno je Hospodin zástupů, tvým vykupitelem je Svatý Izraele; nazývá se Bohem celé země.

IZ. 62:5 Jako se mladík žení s pannou, tak se tví synové ožení s tebou. A jako se ženich veselí z nevěsty, tak se tvůj Bůh bude veselit z tebe.

JER. 3:14 Navraťte se, odpadlí synové, je výrok Hospodinův, neboť já jsem váš manžel.

Přijmu vás, po jednom z města, po dvou z čeledi, a uvedu vás na Sijón.

JER. 31:32 Ne takovou smlouvu, jakou jsem uzavřel s jejich otci v den, kdy jsem je uchopil za ruku, abych je vyvedl z egyptské země. Oni mou smlouvu porušili, ale já jsem zůstal jejich manželem, je výrok Hospodinův.

EZ. 16:32 Jako cizoložná manželka brala sis cizí místo svého muže.

EZ. 23:2 Lidský synu, dvě ženy byly dcerami jedné matky.

OZ. 2:4 Ved'te spor proti své matce, ved'te spor, vždyť ona není mou ženou a já nejsem jejím mužem. Ať odstraní ze své tváře znamení smilství, zprostřed svých ňader znak cizoložství!

Boží duchovní synové jako celek, kteří byli (a jsou) věrní "manželské" smlouvě s Bohem, jsou tedy onou ženou. Ježíš i apoštol Pavel to potvrdili (Mat.12:48-50; Mar.3:33-35; Luk.8:21; Gal.4:26).

Jak se choval Ježíš ke své duchovní Matce?

V duchovním dětství ji respektoval, avšak nejpozději ve svých dvanácti letech se otevřel výchovnému vlivu Otce (Luk.2:40-43, 46,47,49,52).

Na počátku své činnosti se snažil užít "matčiny" prostředků k vyučování lidu (Luk.4:15-22). Jakmile však přistoupil ke kritice a kárání, samolibí posluchači jej ihned napadli a dokonce mu usilovali o život (Luk.4:23-30).

Po těchto událostech Ježíš dával jasně najevo, že nemá nic společného s oficiální církevní byrokracií, která byla za tento stav odpovědná. Uvědomil si, že nástrojem satana je právě tato

byrokracie, pro kterou ovšem tehdy ještě neměli jméno. Ježíš svým chováním mimochodem ukázal, jak lze a jak je třeba byrokracii i dnes čelit. Byrokracie vždy klade zákony výše než účel, kvůli kterému byly vydány, a nakonec je obrátí proti němu.

2.Kor.3:6 Litera zabíjí, ale Duch dává život.

Proč tedy Ježíš hovořil jen o svém nebeském Otci?

To nebylo z neúcty k duchovní Matce. Ježíš jako duchovní člověk byl od svého křtu do doby své úplné duchovní dospělosti již výlučně v péči svého duchovního Otce. Po duchovním "dospění" jej jeho Otec posadil po svém boku na trůn (Zj.3:21). Totéž platí i pro jeho následovníky.

Jak se chová dnešní Matka křesťanů?

Dnešní Matka se chová do jisté míry podobně. Přestože jejím úkolem je zajistit výchovu křesťana od stavu duchovního nemluvněte do duchovního věku odpovídajícího "dorostu" a dál nechat působit Otcův vliv, vyvíjí vždy úpornou snahu další duchovní vývoj křesťanů brzdit.

Činí to pod nejrozmanitějšími zdůvodněními. Někdy se říká: "Modli se a pracuj!" - rozuměj "a nepřemýšlej o našich slovech i činech". Jinde se obávají "předbíhání církve či organizace", atp.

Pokud byrokraté další duchovní vývoj křesťana vůbec připustí, snaží se jej velmi přísně kontrolovat obvyklými metodami jako:

- uzavřením do různých školských institucí,
- stanovováním cílových studijních titulů a osvědčení,
- ordinací do úřadu s přesně vymezenými povinnostmi, do nichž samozřejmě patří uznávat oficiální výklady Bible. Tím nutí zájemce o duchovní růst ke studiu předepsaných materiálů, a ke skládání zkoušek podle určených nauk. Samostatné myšlení mimo přísně kontrolované mantinely se nepřipouští. Zájemce o "teologii" je tak přinucen stát se "velkým duchovním dítětem", zcela závislým na duchovní Matce, a tím bez schopnosti dobrat se přesného uznání.

Poznámka: Nejhorší situace nastává vždy tehdy, když se matka snaží nahradit svým dětem i otce. Dítě tak svého otce často vůbec nepozná, a může to skončit buď totální závislostí na matce nebo nenávistí k oběma rodičům.

Jak mohou Boží Synové (a Dcery) duchovně dospět?

Ve skutečnosti má nebeský Otec mnoho skutečných synů (a dcer), kteří zpravidla nejsou ve vyšších církevních úřadech - často jsou jen řadovými členy - a proto je jim velmi těžko: Církevní úředníci na nich na jedné straně žádají úředně předepsanou či alespoň tolerovanou angažovanost a dovolávají se jejich soucitu s ostatními, a na druhé straně vyhrožují označením "kacíř", "d'áblův služebník" či "odpadlík", případně skandalizací. V některých církvích to dochází až tak daleko, že úředníci "odpadlictví" tolerují ještě méně než jiné (a přitom ve skutečnosti mnohem vážnější) přečiny a způsoby chování, a takové "odpadlíky" vylučují. Přitom vědí, že Boží Syn je bude posuzovat podle toho, jak se budou chovat k jeho

"pomazaným" (Mat.25:31-45). Navíc na svém počátku většina církví s *Božími dětmi* počítala a vyhradila pro ně nějaké postavení. Samozřejmě i ve starověkém Izraeli existoval pro tyto lidi institut tzv. "nazírů" či "nazorejských".

Proto i dnes všichni ti, kteří skutečně chtějí poznat Boží vůli a jsou toho schopni, a kteří chtějí nezištně pomoci lidstvu v nápravě (tedy dnešní *Boží Synové*), nemohou nadále zůstat duchovně závislími na své matce (Oz. 13:13 EP). Jediná možnost jejich pokroku je spojit se se všemi ostatními Svatým duchem pomazanými a společně připravit a následně vybudovat *nová nebesa a novou zemi* (Žid.12:23; 2.Pe.3:13).

Poznámka: Někdy se stane, že jednoho a téhož narozeného hodnotí matka i otec odlišně (1M.35:18).

Pamatujme:

1. Duchovní "nemluvně" vychovává jakožto *duchovní* či *nebeská Matka* obvykle některá z křesťanských církví (Žid.5:9-14).
2. Duchovní Otec oslovuje své syny (obecně děti - duchovní potomky - tedy i dcery) ke konci výchovy *Matkou* a hlavně po jejím ukončení. Takto oslovil i Ježíše.
3. Matka tomuto přirozenému procesu obvykle brání.

Často slyšíme, že "*nebude učedníka nad Mistra ...*"! Jenže každý skutečný mistr vychovává učedníka a dá mu výuční list. Chce-li se takto vyučený učedník stát rovněž mistrem, musí hledat vlastní cestu podle daru, který mu byl dán! Jen tak a nikoli jinak může být každá profese dále zdokonalována!

Ježíš postupoval také tak a vyzval své učedníky k následování. Dokonce jim řekl:

Luk.17:10 Tak i vy, když jste udělali všechno, čím jste byli pověřeni, řekněte: "Jsme neužiteční otroci. Co jsme udělali, to jsme měli udělat."

Ježíš jim ve skutečnosti sice skrytě ale přitom zřetelně řekl: "*... Když jste udělali jen to, čím jste byli pověřeni, řekněte: 'Jsme neužiteční otroci. Udělali jsme jen to, co jsme měli udělat.'*"

Jeho bratři a přátelé (jak je později sám nazval) přece museli jednat jinak než jen otrocky!

Spory mezi *Božími Syny*?

Boží Synové (a také *Dcery*) mají a budou mít *ducha pravdy*, a to samo o sobě je zárukou toho, že se vždy nakonec podaří vyřešit všechny případné neshody (Jan 15:26; 16:13). Bůh není rozdělen, a proto nemohou být rozděleny ani jeho děti; nakonec tedy vždy přijmou to řešení, které bude nejlepší.

V Božím slově přece o sporech čteme:

Ez.37:22 Učiním z nich jediný národ v zemi, na izraelských horách, a jediný král bude králem všech. Nebudou to už dva národy a nebudou už rozděleni na dvě království.

Řím.10:12 Není rozdílu mezi Židem a Řekem: Vždyť je jeden a týž Pán všech, štědrý ke všem, kdo ho vzývají,...

1.Kor.1:13 Je snad Kristus rozdělen? Což byl Pavel za vás ukřižován? Nebo jste byli pokřtěni ve jméno Pavlovo?

1.Kor.12:4-6 Jsou rozdílná obdarování, ale tentýž Duch; rozdílné služby, ale tentýž Pán; a rozdílná působení moci, ale tentýž Bůh, který působí všechno ve všech.

Gal.3:28 Není už rozdíl mezi židem a pohanem, otrokem a svobodným, mužem a ženou. Vy všichni jste jedno v Kristu Ježíši.

Ef.2:14,15 V něm je náš mír, on dvojnásobně spojil v jedno, když zbořil zeď, která rozděluje a působí svár. Svou obětí odstranil zákon ustanovení a předpisů, aby z těch dvou, z Žida i pohana, stvořil jednoho nového člověka, a tak nastolil mír.

Jak.2:1,4 Bratři moji, jestliže věříte v Ježíše Krista, našeho Pána slávy, nesmíte dělat rozdíly mezi lidmi. Neděláte tím mezi sebou rozdíly a nestali se z vás soudci, kteří posuzují nesprávně?

Nemůže se dostat mezi Boží syny a dcery někdo se zlou vůlí?

Už ne, protože Otec připravil celou řadu zkoušek, kterými oddělí své Syny a Dcery od synů a dcer toho ničemného. Syn pak pošle své anděly, aby vytrhali plevel.

Mal.3:18 Potom uvidíte rozdíl mezi spravedlivým a svévolníkem, mezi tím, kdo Bohu slouží, a tím, kdo mu sloužit nechce.

Mat.12:25-26 Protože znal jejich smýšlení, řekl jim: Každé království vnitřně rozdělené pustne a žádná obec ani dům vnitřně rozdělený nemůže obstát. A vyháni-li satan satana, pak je v sobě rozdvojen; jak tedy bude moci obstát jeho království?

Mk. 3:24-26 Je-li království vnitřně rozděleno, nemůže obstát. Je-li dům vnitřně rozdělen, nebude moci obstát. A povstane-li satan sám proti sobě a je rozdvojen, nemůže obstát, a je s ním konec.

Luk.11:17-18 Protože znal jejich myšlenky, řekl jim: Každé království vnitřně rozdělené pustne a dům za domem padá. Je-li i satan v sobě rozdvojen, jak bude moci obstát jeho království? Říkáte přece, že vyháním demony ve jménu Belzebuba.

A další; na příklad Mat.13:18-30;36-43.

Žena-Matka se i dnes může stát nevěstkou!

Odklonem od smlouvy. Jak bylo předpovězeno (5.M.31:16-21), izraelský lid - a speciálně jeho duchovní vůdci - zradil ducha smlouvy, kterou uzavřel s Bohem. Křesťanstvo a jeho církve se však domnívají, že u nich k takovému jevu dojít nemůže.

Ale ano! Je sice pravda, že druhý příchod Krista - na rozdíl od prvního - je k záchraně, Žid.9:28 ... tak byl i Kristus obětován jednou provždy, aby nesl hříchy mnohých; a až se objeví podruhé, bude to odděleně od hříchu a k záchraně pro ty, kteří ho vážně očekávají. avšak i ve druhé smlouvě budou ti, kteří nepochopí jejího ducha, a dostanou se tak na scesti. Patří totiž mezi vážné omyly, že k vyhovění stačí jen dobrý úmysl.

Iz.1:21 Běda! Nevěstkou se stalo město věrné! Bývalo plné práva, přebývala v něm spravedlnost, teď jsou v něm vrahové.

Ez.16:45 Jsi dcerou své matky, která si zprotivila vlastního muže i syny "

Am.2:7 Syn i otec chodí za nevěstkou a tak znesvěcují mé svaté jméno "

Zj.12:6; 17:1,3 Žena pak uprchla na poušť, kde jí Bůh připravil útočiště, aby tam o ni bylo postaráno po tisíc dvě stě šedesát dní " Tu přišel jeden z těch sedmi andělů, kteří měli sedm nádob, a promluvil ke mně: Pojď se mnou, ukážu ti soud nad velikou nevěstkou, usazenou nad vodami, " Anděl mě odvedl ve vytržení ducha na poušť. Tu jsem spatřil ženu sedící na dravé šelmě nachové barvy, plné rouhavých jmen, o sedmi hlavách a deseti rozích.

Jak mnoho křesťanů se domnívá, že jim stačí dobré skutky a víra v záchranu!

Jsou však i tací, kteří si myslí, že jim k záchraně naopak stačí domnělé "přesné poznání pravdy" v situaci, kdy nepoctivým dokazováním jsou právě s onou přesností "na štíru". Vystavují totiž do popředí své nauky, o nichž se domnívají, že právě ony jsou tou důležitou *přesnou pravdou*. Jejich nepochopení dokazuje i neznalost významu slova *pravda*. Nevědí, že *pravda* je vlastnost výroku, souboru výroků či obecně jakéhokoli modelu, a že je možné jen rozlišit mezi modelem dobrým a špatným porovnáním kvality důkazů.

Co tedy je nutné k záchraně?

Kromě dobré vůle a skutků víry jsou nutné i znalosti a jejich správné pochopení:

Iz.1:3 Vůl zná svého hospodáře, osel jesle svého pána, mne však Izrael nezná, můj lid je nechápavý.

Bůh hovoří o nepochopení!

Iz.1:13 Nepřinášejte už šalebné obětní dary, kouř kadidla je mi ohavností, i novoluní, dny odpočinku a svolaná shromáždění; ničemnost a slavnostní shromáždění, to nemohu vystát. Samotná domnělá "služba Bohu" nemá žádný smysl.

Iz.27:11 Až jeho snítky uschnou a polámou se, přijdou ženy a spálí je. Ten lid nic nechápe; proto ten, který jej učinil, se nad ním neslituje, jeho Tvůrce se nad ním nesmiluje.

Trest bude za nedostatek snahy pochopit smysl smlouvy.

Řím.3:20 Ze skutků zákona tedy nebude před ním prohlášeno za spravedlivé žádné tělo, neboť prostřednictvím zákona je přesné poznání hříchu.

Řím.10:2 Vždyť jim dosvědčuji, že mají horlivost pro Boha, ale ne podle přesného poznání;

Kol.2:2 ... aby bylo utěšeno jejich srdce, aby byli spolu harmonicky spojeni v lásce a s ohledem na celé bohatství plné jistoty [svého] porozumění, s ohledem na přesné poznání Božího posvátného tajemství, totiž Krista.

1.Tim.2:4 ... jehož vůlí je, aby lidé všeho druhu byli zachráněni a přišli k přesnému poznání pravdy.

2.Tim.2:15 Vynasnaž se, aby ses představil Bohu jako schválený, jako dělník, který se nemá zač stydět a správně zachází se slovem pravdy.

2.Tim.2:25 ... a s mírností poučovat ty, kteří nejsou příznivě nakloněni; protože jim Bůh snad dá pokání, jež vede k přesnému poznání pravdy, ...

2.Tim.3:7 ... jež se stále učí, a přece nejsou nikdy schopné dospět k přesnému poznání pravdy.
Tit.1:1 Pavel, Boží otrok a apoštol Ježíše Krista podle víry Božích vyvolených a přesného poznání pravdy, která se shoduje se zbožnou oddaností

Žid.10:26 Jestliže totiž svévolně hřešíme po přijetí přesného poznání pravdy, nezůstává již žádná oběť za hříchy, ...

Bůh žádá přesné poznání.

Nebezpečné ohlížení se zpět

Když v době Ježíše a apoštolů pomineme ty, kteří zjevně stáli proti nové smlouvě, sami následovníci Ježíše byli ohroženi "ohlížením se zpět" k první smlouvě:

Sk.15:5 Tu povstali někteří bratři z farizeů a prohlásili: "Pohané musí přijmout obřízku a musí se jim naříditi, aby zachovávali Mojžíšův zákon.

2.Kor.3:6 ... který nás učinil způsobilými sloužit nové smlouvě, jež není založena na literě, nýbrž na Duchu. Litera zabíjí, ale Duch dává život.

2.Kor.3:14 Avšak jejich myšlení na tom ustrnulo. Až do dnešního dne zůstává onen závoj při čtení staré smlouvy a zůstává skryto, že je zrušen v Kristu.

Gal.2:18 Jestliže chci znovu stavět, co jsem dříve zbořil, usvědčuji sám sebe jako viníka před zákonem.

Gal.4:4 Když se však naplnil stanovený čas, poslal Bůh svého Syna, narozeného z ženy, podrobeného zákonu, ...

Gal.5:2 Slyšte, co vám já Pavel říkám: Dáváte-li se obřezat, Kristus vám nic neprospěje.

Gal.5:4 Odloučili jste se od Krista vy všichni, kteří chcete dojít ospravedlnění na základě zákona, pozbyli jste milosti.

Žid.7:19 ... zákon totiž nic nepřivedl k dokonalosti avšak na jeho místo přichází lepší naděje, jejíž mocí přistupujeme až k Bohu.

Žid.8:13 Když Bůh mluví o nové smlouvě, říká tím, že první je zastaralá. **Co je zastaralé a vetché, blíží se zániku.**

Někdo řekne: "Ale dnešní křesťané přece nemají ani v nejmenším v úmyslu vracet se k první smlouvě!".

V dnešní době je totiž situace obdobná: Na konci je nyní druhá smlouva a na obzoru třetí! A situace se opakuje - křesťané po nové smlouvě vůbec nevyhlížejí. A to ani ti "pomazaní"! A přitom přidržování se druhé smlouvy je nyní stejně nebezpečné jako přidržování se první smlouvy v předchozím případě!

"Ale proč?" zvolá pohoršený křesťan, "Co je na druhé smlouvě špatného?"

Druhá smlouva je již zastaralá! V čem? Víra druhé smlouvy byla založena na mystice. Ačkoli hovořila o pravdě, velká část byla doložena svědectvím lidí, kteří sice byli přesvědčeni o správnosti svých svědectví, ale protože jevům, které pozorovali, nerozuměli, nezřídka jim přisoudili jiný smysl. A na těchto svědectvích potom byly vybudovány nauky křesťanských církví.

Není divu, že je tolik církví, které mají odlišnou víru. Nelze totiž bez následků směřovat pravdu s tajemstvími!

A tak čím více se křesťané druhé smlouvy snaží dopátrat pravdy, tím více narážejí na "rozpory" v Bibli, které musejí překlénovat tajemstvími (lhostejno, zda si to dokáží přiznat či nikoli). Nakonec unikají do oblasti citů a pocitů. Říkají, že jim jde o smysl evangelia, a že tím jediným smyslem je láska. Tím se ohlížejí zpět ke druhé smlouvě.

Naproti tomu *Synové* a *Dcery* přecházejí od *Matky* k *Otci* (podobně jako Ježíš) sami; bez toho, že by je někdo od *Matky* násilně odtrhoval. Sami zjišťují, že mateřská péče jim pro další duchovní rozvoj nepostačuje, a proto sbírají odvalu, aby dokázali přejít k *Otci*, který trestá ty, jež miluje (Žid.2:5-11). Matku přitom nepřestanou ctít a její roli oceňují.

Ti, kteří ještě potřebují něžné chování *Matky*, nejsou považováni za méně hodnotné syny a dcery. Ti přijdou později, až dorostou do věku, v němž budou i oni hledat *Otce* (1.Tes.2:7,8). Nyní možná nejsou spokojeni se svou dosavadní *Matkou*, možná budou chtít najít jinou, něžnější, citlivější. Nikdo z dospělých *Synů* a *Dcer* jim v tomto hledání nebude bránit.

Třetí smlouva?

Ježíš přece hovořil o novém kalichu! (Mat. 26:29; Mar. 14:25)

Porozuměl(a) jsi své duchovní dospělosti? Povolávání začalo!